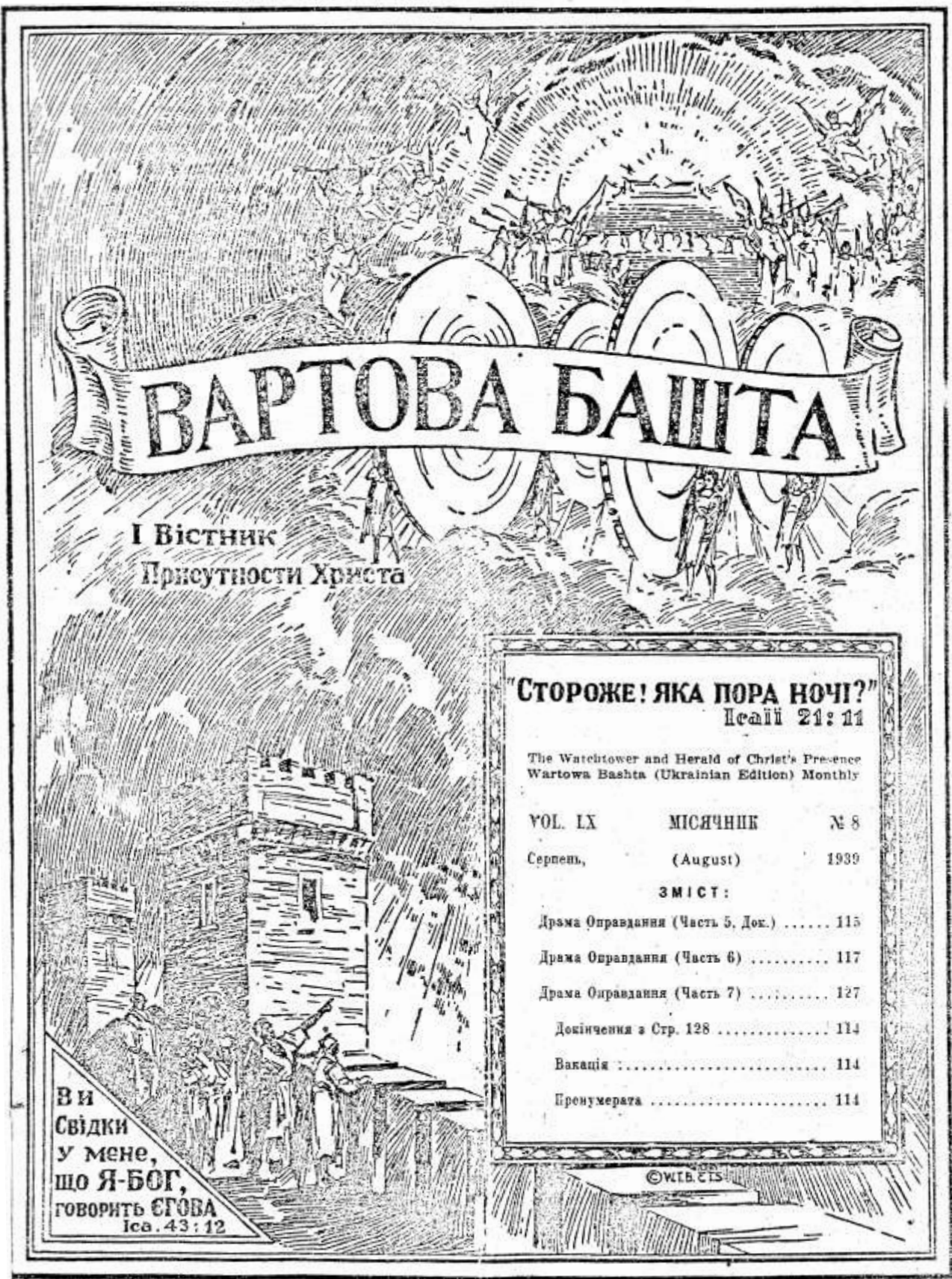

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?" Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LX	МІСЯЧНИК	№ 8
Серпень,	(August)	1939

ЗМІСТ:

Драма Оправдання (Часть 5, Док.)	115
Драма Оправдання (Часть 6)	117
Драма Оправдання (Часть 7)	127
Докінчення з Стр. 128	114
Ваканція	114
Пронумерата	114

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА
Іса. 43:12

© WTB 1939

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчатиме мене сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми" — Ісай 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИЗНАЄ УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Їогоє був початком Їого творива й активним слухом в творінні всіх річей; що той Їогоє тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задала Адамового гріку всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й вимавив його понад усі імена і одягнув його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою й правдивим царем світа; що помазані й нирні послідовники Ісуса Христа — це діти Сноу, члени Єгової організації і Їого свідки, котрих закликає й привільєє є спідкувати при кайаності Єгови, голосити про Їого заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овець царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ спільнився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалося; що повзодом Господь знищить сатанську організацію і установити справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужні справедливим законам, будуть прихвернені й будуть жити вічно на землі.

ВАКАЦІЯ

Увага! Фабрика й бюро в Брукліні будуть заперті на два тижні, від суботи 22-го липня до неділі 6-го серпня. Се уможливити Бетель фамілії улітнітися від*пестійної праці тут в фабриці, Бетель домі й офісі й взяти спільну участь із нинішніми вістниками в праці на нині Господній. Отже нехай всі вістники замовляють достаточний запас літератури щоб вистарчило від початку вакації аж до нинішнього місяця серпня. Всякі замовлення прошемі засилати в добрім часі наперед вакації, щоб ми мали вагоду виповнити перед закриттям фабрики. Жодні замовлення не будуть вислані, ані жодні листи не будуть утворені ані відіслані підчас періоду вакації.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКИНЧІЛАСЬ?

Для добра принумераторів "Вартової Башти" тут хочемо пригадати, і сим пояснити, що всяка принумерата виходить автоматично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли принумерата кінчиться, тоді вона випадає з лісти автоматично.

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Їого заміри як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається є нинішню літературу яко поміччю в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безпартійно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Їого любого Царя. Він не прибирає догматичної міси, а радше заохочує до важного й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Їого сторінки не є отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виповить \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграницькі Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Присмо в кождім случаї адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щире бажають його читати, вислаємо даром, если є се попросити. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмєну апаіліцію кожного року. Увага для передплатників: Посвітку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що є се попросити. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, ребімо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Один місяць перед скінченням ся принумерації, послаємо повідомлення з посліднім числом. Посвітку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що є се попросити.

(Прод. з стр. 128)

дилася пустиня. Без сумніву, що Йозуя мав розглянути край навкола Гаю, і він посував своє військо в найвідповіднішу позицію, як це йому сказав Господь. "І встав Ісус з усім збройним людом, щоб йти проти Гаю. Ісус вибрав тридцять тисяч хоробрих людей, тай вислав їх уночі." — Ісуса Нав. 8:3.

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LX

Серпень, 1939

№ 8

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1-го Марця, 1939]

"Радуйся і веселися, осадничко Сионська, бо величний серед тебе Святий Ізраїлів!" — Іса. 12: 6.

ЧАСТЬ 5

ЄГОВА уживає для своєї доброї цілі те що виключно належить до Нього: "Ні, Ні, усе срібло й золото і все мідяне й залізне знаряддя нехай присвятяться Господеві і ввійде в його скарбівню." (Ісуса Нав. 6: 19) Той дорогий металевий згаданий тут виключно належить до Господа, тому що Він поклав їх у землю: "Мое срібло й моє золото, говорить Господь Саваот." (Аггея 2: 8) Такі дорогі метали мусять бути очищені огнем. "І сказав Елеазар священник до всіх людей військових, що ходили на війну: Се установа закону, що заповідав Господь Мойсейові: Тільки золото й срібло, мідь, залізо, цина й олово, усе що держиться в огні, мусите проводити через огонь, щоб стало чистим; а все таке мусите його водою очищення од гріха очистити; а все, що не витримає в огні, проведете через лоду." — 4 Мойс. 31: 21-23.

Такі очищення огнем показує, що річ посвячена Єгови мусить цілком бути відділена від сатанської організації. "Тисячі постаті богів їх попалили огнем; не поривати меш очей на срібло і золото в них і не брати меш собі, щоб не попали тобі в сітку; бо се гидота перед Господом, Богом твоїм." (5 Мойс. 7: 25) Принос такого дорогого металю в намет або храм був даний на службу священників Єгови, а не для самолюбного вживання сотворіння. Знищення Ерихону не мало на цілі збагатити сотворіння, але оправдати ймя Єгови, і весь Ерихон належав до Єгови, тому що він є первоплодом землі, і тому мусів бути знищений. Це була проба для ізраїльтянів, чи вони добровільно знищать Ерихон для оправдання Єгового ймя, ізза їх любови до Нього. Подібна проба лежить на усіх слугах Христа, і щоби отримати признання Боже, вони мусять відкривати лукавство "Християнства", тому що вони люблять Єгову і бажають щоб Його ймя було оправдане. Свідки Єгови не займаються "кампанією ненависти" як це мильно обвинувачено їх. Вони роблять те, що Бог приказав їм робити.

Отримавши повні інструкції від Йозуя, ті що маширували були готові до акції й в назначеному часі гукати: "Тоді гукали люде і затрубили священники в труби. Як же люд чув, що

трублять, тоді загукали всі страшним криком, і мори міста впали руїною; нарід же ринув у город, кожен звідти, де стояв; сим робом і опановано місто." — Ісуса Нав. 6: 20.

Крик людей був криком Єгової перемоги. Обхід скінчився, і люди у місті мусили погинути від руки Господа. Так і в сповненні, свідки Єгови йдуть походом, т. є, Його посвячена священнича кляса, і їх трублення вістки царства продовжатиметься аж покінь вона скінчиться у Богом назначеному часі. Коли робота свідства скінчиться після волі Єгови, тоді всі Його свідки кричати муть до Нього вірою, щоб Він у побіді оправдав своє ймя, і тоді "Християнство" мусить упасти. Без ріжниць як за сильна або непоборима є організація ворога, і без ріжниць скільки жителі міста люблять мир і безпеку, то світські організації, релігійні, політичні та комерційні, мусять упасти. Ось таке є "діло дивовижне" Єгови, і воно обнажить релігіоністів, їх союзників і прихильників і знищить їх місця сховища, представлені через мори, цебто, політичні й комерційні чинники, які тепер уживають поліції до виконання приказів релігійних провідників. Релігіоністи тепер вповають на їх мур, який напевно упаде: "Багатому скарби здаються кріпким містом, він уважає їх за високі мори." — Прип. 18: 11.

Завалення ерихонських мурів убило і поховало много людей. Так і завалення мурів "Християнства" принесе кінець релігійній системі, що так довго зневажала ймя Єгови. Коли мори упали, тоді узброєні мужі перейшли через руїну і взяли місто і цілком знищили його. Нікому не було дозволено утекти: "І простерли мечем прокляття на все, що було в городі, на чоловіка й жінку, на молодого й старого, на вола й овеча й осла." (Ісуса Нав. 6: 21) Ось так представлено цілковите знищення в Армагедоні усіх, що попирали релігію і становлять частку сатанської організації. Вружені мужі, що їм дозволено взяти місто й знищити людей представляли невидиме військо Господне описане в Езекиїла дев'ятих голові. Це зазначить час горя якого не було перед тим, ані ніколи не буде опісля. — Мат. 24: 21.

“Єдина часть мурів Ерихону, що осталась цілою, була часть де дім Рагаби знаходився. Цим чином Єгова потвердив присягу тих звідателів і пошанував ту червону мотузку яка висіла на мурі, підчас коли Він знищив усяку иншу часть. Рагаба і її дім показала віру в Бога і в послушенстві до угоди зробленої з Його слугами, вони спаслися. Рагабу були остерегли ті розвідателі, що вона мусіла оставатися в її домі. “Хто тоді вийде за твої ворота на улицу [помішається з релігійною інституцією], кров його буде на його голові, а ми будемо безвинні.” (Ісуса Нав. 2: 19) Це згаджується з єврейським відносно міста прибіжища, показуючи, що “велика громада” мусить остатися в місті прибіжища аж вона буде увільнена волею і актом Бога Єгови, і це дальше попирає заключення що ті люди, що становлять “велику громаду” будуть єдині, що переживуть Армагедон окрім останка і вірних старинних мурів.

“Негайно потому зроблено крок, щоб вибавити Рагабу і її дім: “І пішли молодики, що ходили на розглядини, та й привели Рагабу з її батьком і матір’ю, з її братами і иншими домовниками; і всю рідню її вивели та й остановили за табором ізраїльським.” (Ісуса Нав. 6: 23) Рагаба показала свою віру через свою активність у зібранні своїх кривих у свій дім. Ті що не вірували і відмовилися прийти до неї, пропали. Так буде і в Армагедоні. Єгова остеріг людей доброї волі, щоб вони шукали справедливості й смирності, якщо вони хотять знайти прибіжище в день Його гніву. (Софон. 2: 3) Це значить, що коли одиниця доброї волі отримає знання правди, то його завдання і доказ його віри буде його активність в проголошенні вістки царства иншим, що мають уха до слухання, щоб вони були зібрані в Господню організацію і знайшли там безпеку. Рагаба і ті, що були з нею, мусіли бути перевірені нім вони могли бути прийняті до покоління ізраїлевого, і тому їх “оставили за табором” на якийсь час. Якщо вони взяли які дороговці з проклятого міста, то не мусіло бути забрано від них і знищено. Вони мусіли бути покірні, тобто, охочі до науки, і мусіли шукати справедливості через послушенство до інструкцій. Це робить натиск на правду, що ті що з них складається “велика громада” не є духовними ізраїльтянами. Рагаба і її кривні, що спаслися, представляли людей доброї волі, що становлять “велику громаду”, яка житиме на землі повіки.

“Що “Християнство” буде цілком знищене, то це показано в драмі: “Місто же і все, що було в ньому пустило пожаром, тільки срібло та золото та мідяний і залізний посуд віддали в скарбницю Господнього дому.” (Ісуса Нав. 6: 24) Бог дав через Мойсея закон після котрого з Ерихоном треба було поступати: “В містах же сих народів, що дає їх Господь, Бог твій, тобі в наслідок, не зівалиш нічого живим, що дише; а мусиш прогнати їх: Гетіїв і Аморіїв, Канааніїв і

Ферезіїв, Гевіїв і Євузіїв, як заповідав тобі Господь, Бог твій; щоб вони не навчили вас чинити усі гидоти їх, які вони чинили божищам своїм, і ви не почали грішити перед Господом, Богом вашим.” — 5 Мойс. 20: 16-18.

“Знищення Ерихону предсказувало що має впасти на “Християнство” в Армагедоні, т. є, цілковите знищення. Отже лише такі речі, що належать до Бога, перейдуть через той великий “огонь”. І якіж ці речі? Люди доброї волі, що уживають їх віри в послушенстві до Господа, що втікають до Господа і шукають прибіжища в ній, і котрі сповняють правила остаючи під охороною Господньою і шукають справедливості й смирності.

“Відкриття цього пророцтва буде тепер великою потіхою для людей доброї волі, коли вони бачуть і оцінюють як Єгова, давно тому, памятає за них і постарався о їх спасення. “Йозуя” значить “Спаситель”. “А блудницю Рагабу і батьківську родину її і всіх що були в неї, оставив Йозуя живими і пробуває вона в потомках своїх у Ізраїлі по сей день; бо переховала посланців, що послав був Ісус на розглядини в Ерихон.” — Ісуса Нав. 6: 25.

“Більший Йозуя, Ісус Христос, Урядник Єгови, знищить усю сатанську армію в Армагедоні, а полишить тих, що належать до “великої громади”, Його “инших овець”. Це дальше доказує, що кляса Рагаби, “велика громада”, переживе Армагедон з причини її віри і послушенства до Господа. Св. письмо не згадує про смерть Рагаби, але сказано в контекстах, що вона живе в краї “аж до сього дня”, дня Йозуя, що писав цю історію, і це доказує, що “велика громада” житиме на землі повіки у царстві Більшого Йозуя.

“Пізнійше Рагаба подружилася з Салмоном, що стався отцем Бооза. (1 Паралип. 2: 11-15; Рута 4: 20, 21) Давид був потомком цього подружжя, і Давид представляв Господа Ісуса. (Мат. 1: 5, 6) Ось так Господь показує нагороду за повну віру і послушенство. Якщо нагорода за її віру й послушенство “велика громада” прийшла до близького споріднення з “останком” на землі і пізнійше вона отримає вічне життя на землі і отримає привилей виконати Божий приказ “множитесь і сповнюйте землю”. (1 Мойс. 1: 28; 9: 1) Тепер можна бачити, що та божественна драма відкрита в цій часі є для користі останка і “великої громади” і приносить велику радість, і за це вони повинні славити Єгову і Ісуса Христа.

“Уладок Ерихону спричинив велику радість для ізраїльтянів, тому що Бог показав їм свою ласку. На Ізраїлі спочивала велика відвічальність, отже Йозуя записав усього Ізраїля, пригадавши їм їхню відвічальність. “Того часу вимовив Йозей такий прокляток: Будь проклят перед Господом чоловік той, що зважився б сей город Ерихон відбудувати! Розкопуючи ґрунт на основини його, перворідня сховає, а на послідньому з дітей нехай построи ворота його.” — Ісуса Нав. 6: 26.

⁵² Ерихон уже ніколи не був відбудований за часу Йозуя. Так і ніколи за життя Більшого Йозуя, Ісуса Христа, який живе повіки, і "Християнство" не буде відбудоване. Воно пропаде на віки. Руїни Ерихона були свідомством оправдання Єгового імя. Так і знищення "Християнства" буде вічним свідомством для оправдання Єгового імя.

⁵³ Записані слова Йозуя були висказані під натхненням і зазначають правило Єгови відносно організації Сатани. Переступлення слів Йозуя значилоб зневаження Всемогучого Бога. Більше ніж 500 років пізніше, і коли десять поколінь збунтувалися проти Юди і Єрусалиму, і коли то Ахаб та Езабеля панували в Самарії й отримували диявольську релігію, один із диявольських релігійоністів на ймя Гіел, на перекир Єгови, відбудував Ерихон, і за це прокляття спочило на ньому: "І засадив Ахаб дуброву, й завдав учинками своїми більш досади Господеві, Богу Ізрайлевому, ніж усі царі Ізрайльські, що були перед ним. За його часу Ахіл із Бетеля збудував город Ерихон. На перворідні своїм Абирамі положив підвалину його, а на меньшому сині своїм Сегубі поставив ворота його, по слову Господньому, що сказав через Йозуя Нуненка." — 1 Цар. 16: 33, 34.

⁵⁴ Ерихон, перший і останній, був оснований на ворохобні проти Єгови. Відбудування того бунтівничого міста не представляло відбудування організації Сатани, але представляло, що хто старається підтримати релігійний елемент сатанської організації, то підпадає під прокляття Більшого Йозуя. Ті що поповняють гріх Самарії є теж у тій клясі. (Амоса 8: 14) Як у ворохобні Ахіла, вони загублять свої діти, від первенців до останніх, і ніхто не переживе їх.

⁵⁵ Оправдання Єгового імя є даліше доказане закінченням цієї шостої голови: "Господь же був з Йозуєм і слава його носилась по всій країні." (Ісуса Нав. 6: 27) Та нім Армагедон скінчиться ним усі вороги будуть очищені, усі будуть зму-

шені признати Єгову за всевишнього і що Він і Ісус Христос, вищими властями. Усі вороги будуть настрашені й змушені бачити руку Єгови у знищенні їх.

⁵⁶ Тепер завітуючі люди Єгови застановляться над пророчим образом в облозі Ерихону і його упадок і дістануть потіху і сильну надію. Ми знаємо, що вороги Божі й Його царства знаходяться в твердині і чуються безпечними за своїми "мурами". Релігійний чинник опрокидає Всевишнього Бога і Його Царя. Разом з їх союзниками вони приписують собі власть володіти світом. Вони стоять там де вони не повинні стояти. (Марка 13: 14) "Земля Господня і вся повнота її", і нею буде володіти Його помазаний Цар, і ніхто з необрізаних не має права приписувати собі власть володіти нею. Приписання ворога, релігійоністів, а головню Римо Католицької Гієрархії, є гидотою в очах Бога. Успіх тієї диявольської інституції навіть на короткий час спричинить спустошення. Ворог став гордий, свавільний, жорстокий і зловний, і переслідуює свідків Єгови з великим огірченням. Ворог ступає слідом свого отця Диявола, сплітає всякі брехні на зневагу Єгового імя і Його слуг. Але прийшов час для останка і його співтоваришів, Йонадабів, бути дуже відважними. Єгова дає поміч тим, що люблять Його і служать Йому. Як це Він сказав до Йозуя, так Він тепер каже до сього вірного останка: "Яж завітую тобі: Стій твердо й мужно, не лякайся і не вдавайся в тугу: бо Господь, Бог твій з тобою, куди б ти не повернувся." — Ерем. 1: 19.

⁵⁷ Жадна драма ані образ не показує повного розвою руху у виконанні Єговових задумів, ані ці пророчі образи не являються в хронологічним порядком. Із шестою головою пророцтва Йозуя та частию образу провадить до закінчення Армагедону. Потому наступає другий образ в якому Йозуя відіграє важну частку. Це Єгова теж велів записати і тепер відокрити на поміч і потіху тих, що люблять Його і служать Йому.

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

[Переложено з анг. "Вартової Башти" з 15-го квітня, 1939]

"Оце ж, коли будете гласу мого послухати й зберегти завіт мій із вами й умову, дак будете пай мій в народах, моя бо земля і вся вселенна." — 2 Мойсея 19: 5.

ЧАСТЬ 6

ІМЯ ЄГОВИ представляє все, що є справедливе. Його імя не моглоб бути оправдане коли б Він одобрив що небудь несправедливе. (Жид. 1: 13) Добровільне непослушенство до Його приказів становить неправду або беззаконня. Сотворіння, що бажає отримати Боже признання, мусить бути послухним. Те незмінне правило відноситься до всіх Його сотворінь. Коли Бог зробив угоду з ізраїльтянами, то Він підкреснув конечність повного послушенства. Ізраїль, в

угоді вірності, представляв духових ізраїльтянів в угоді о царство. Вибрані Божі мають співтоваришити в небі з Його олюбленим Сином, і їх признання мусить попередити повне послушенство до Господа. Отже слова висказані Єговою до натурального Ізраїля відносяться ще з більшою силою до духових ізраїльтянів, а іменно: "Оце ж коли будете гласу мого послухати [цілком, вповні] й зберегти завіт мій із вами й умову, дак будете пай мій в народах, моя ж бо зем-

ля і вся вселенна." Нема нічого у світі до чого б чоловік мав право і щоб воно не належало до Бога. Все що чоловік отримує є з Божої ласки. Ця правда головно відноситься до тих, що зробили угоду з Єговою. Це Єговову ціль Він виконує а не чоловічу. Те що Бог обіцяв, він і довершить, і ніякому сотворінню не буде дозволено йти його самолюбним ходом супроти Божих задумів і в той самий час отримати Боже призначення. У своєму часі всі, що добровільно пійдуть проти Божої волі, будуть знищені. Слово Боже часто підчеркує важність, що сотворіння мусять бути послухні Богу Сотворителю. Це божественне правило винятку не має, і не може мати.

Незмінне право Єгови вимагає послухенства, на що було зроблено натиск в пророчій драмі оправдання, яку Бог велів відіграти через своїх звітуючих людей Ізраїля під розказом Йозуа. Те саме правило є підчеркнуте у сповненні драми, яку Бог відкрив своїм людям, що є під проводом Більшого Йозуа, Ісуса Христа. Єгова зробив два великих чуда: одно, перепровадив ізраїльтян через бурхливі води Йордану, а друге, чудом знищив Ерихон; і цими чудами Він вповні заманіфестував Ізраїлеві свою висність. Чому мали ізраїльтяни взяти противний напрям приказам Всевишнього, коли в їх умах вони мали ці два великі й свіжі чуда? Йозуа дав приказ, але той приказ був від Єгови, і ізраїльтяни не мали причини сумніватися цьому фактові.

Захланний чоловік має надмірне бажання набутти матеріальну наживу, будьто вона гроші, слава або честь для себе. Ахан з покоління Юди був таким чоловіком. Факти показують, що були люди в лінії до царства небесного, але упали з причини їх неправильного бажання особистої наживи. Та частина пророчої драми тут показує отцю саму річ, а була вона записана і тепер виявлена для помочи й потіхи тих, що згодилися чинити волю Божу й котрі оминають сітей і ходять дорогою визначеною Єговою: "Та сини Ізраїлеві прогрішилися велико, бо взяли з заклітого: Ахан син Хармія, сина Сабдієвого сина Зариного, покоління Юдиного, взяв із заклітого, і запалав гнів Господень проти синів Ізраїля." — Ісуса Нав. 7: 1.

Вдійсності лише один чоловік з покоління Юдиного поповнив цей переступ, але Бог тут показує, що Він має до чинення з своїми людьми як загалом або організацією і що добровільний переступ якоїбудь частини не перейде без уваги і без кари. Позволити мільйону актові перейти без уваги загрозилоб цілій організації і принеслоб зневагу ймені Єгови.

Тією "заклятою" річю в тому часі був Ерихон, а в теперішньому часі нею є релігійна організація і союзники звані "Християнством". Річ є закліта тому, що вона є засуджена на знищення через Єгового Виконавчого Чиновника, і має бути знищена тому, що вона є гидотою в очах Бога і зневагою для Його святого імені. Ахан,

супроти виразного приказу даного Йозуем, із захланства взяв з Ерихона деякі речі, що його користюлюбиме серце бажало. Про це як він забрав ті речі є описано в двадцятій і двадцять першому верші в сімій голові книги Ісуса Навина. "Ахан" значить "клопіт", і ті, що йдуть його напрямком завжди зайдуть в якийсь клопіт. В іншому місці в Біблії згадується про "Ахар", що значить "докучливий". "Син Хармії: Ахар, що накликав лихо на Ізраїля, нарушивши закліте." (1 Паралип. 2: 7) Отже той Ахан або Ахар представляв з духа народжених одиниць, що були в лінії до царства і які сталися невірними і стягнули клопіт на організацію Єгови. Ця частина пророчої драми сталася зараз по облозі Ерихону, і відноситься у сповненні до 1933 р., коли то похід навколо позатилічного Ерихону зачався. Ті невірні в Господній організації сталися докучливими і спричиняли поважні клопоти в колах видимої Господньої організації; і якби їх полишено, булиб спричинили труднощі в організації, і запровадили б до нещастя; і тому Єгова висвітлює їх, щоб усі люди могли бачити і скористати з того. Намісці тут згадати слова: "В інших людей гріхи явні, попереджують на суд, а за іншими йдуть слідом." (1 Тим. 5: 24) Завважте, що "запалав гнів Господень проти синів Ізраїля", т. є, проти цілої типічної організації, котра то організація мусить тепер бути очищена. Взагалі ізраїльтяни цілком не були свідомі о переступі Ахана, і не знали переступника, отже Господь відкрив цей клопіт перед ними. Переступник не був несвідомий свого переступу, але ізраїльтяни могли докзати свою невинність лише через відкриття злочинця прилюдно, т. є, перед цілим збором, і показати що вони не мали симпатії зо злочинцем і злочинцем, ставши виразно по стороні Єгови.

Господь кермував цілою справою, щоб її привести ясно перед людьми, і в цьому Він кермував напрямом Йозуа: "Саме тоді послав Йозей людей у Гай поблизу Бет-Авена, на схід сонця від Бетеля, та й наказав їм: Ідіте в ту країну на розглядини. І пійшли люди на розглядини, та й розгледіли Гай." — Ісуса Нав. 7: 2.

Ерихон знайшовся тоді в руїнах, і Йозуа післав людей до Гай (що воно значить руїна або купа руїни), яке опісля було знищене. Тепер погляньте на сповнення цієї частини пророчої драми, і який крок Йозуа взяв проти міста Гай, що представляло активність свідків Єгови по 1933 р., проти організації Сатани, а головно релігійністів на землі. Деякі поважні подробиці показані які не мають стичности з облогою і знищенням Ерихону. Йозуа післав розвідателів, щоб вони обглянули близько міста Гай, предсказуючи цим, що Ісус Христос пішле своїх людей пригланутись близько диявольської видимої організації, щоб можна її краще обнажити через своїх вірних слуг. По 1933 р. диявольський головний земний знаряд був цілком відкритий, і це дало свідкам Єгови спромогу пригланутися

блише тій лукавій організації. На 23 квітня, 1933 р. виголошено промову через радіо-станцію на тему "Враження святого року на мир і добробут", відкриваючи близьку зв'язь і співтовариство Римо Католицької Гієрархії з політичними і торговельними чинниками, що гноблять народи; і це змусило Гієрархію відкрити себе як противника Єгови і Його царства. В 1935 р., Господь показав факти, що Римо Католицька Гієрархія становить новочасних філістів, воюючи проти новочасного Самсона, який представляв Божих помазаних людей на землі. Деякі одиниці, що співтоваришили з Господньою організацією не могли бачити цієї правди у властивому світлі. Сказано є в книзі Ісуса Навина 7:3: "Вернулись тоді до Йозея та й оповідають йому: Не треба йти туди всім народом, а нехай би пішло чоловіка зо три тисячі та й підневолють той Гай. Шкода тобі весь люд наш трудити, бо їх там омаль." Як видкося з писання (Ісуса Нав. 8:25), то населення міста Гай було яких 12,000 осіб, отже це було мале число в порівнянні з армією Йозуя. Так і Римо Католицька Гієрархія в порівнянні з іншими релігійністами під проводом Сатани є мала числом. Ерихон упав так легко з причини Єгової чудотворної сили, отже і мужі, що пішли оглянути ту землю, прийшли до заключення, що ізраїльтяни не потребували робити великого напруження проти міста Гай, і що дійсна праця з їх сторони чекала їх по тому, як Господь знищить місто, і тому лише мале число мужів треба вислати до Гай, і це вони представили Йозуєві.

У сновненні цієї частини образу, деякі "зарозумільці", що показали бути в лнії до царства Божого, предложили свої аргументи для попертя своєї позиції. Було це в літі 1935 р., що Господь відкрив своїм людям, що "велика громада" (Одкр. 7:9-17) є земною клясою і становить Його "інші вівці" (Йоана 10:16), що Він їх збирає до себе перед Армагедоном, і що це було завдання і повинність як і великий привилей останка нести вість людям доброї волі перед Армагедоном, щоб вони шукали прибіжниця, бо по Армагедоні вже буде запізно для них збиратися і для останка виконувати цю роботу. Та супроти цього відкриття Господом, негайно виринули деякі "мудрагелі", що переконали себе і інших, що "дійсно велика робота жде аж по Армагедоні", котру то роботу вони, тобто "мудрагелі", будуть виконувати, і тоді такі "мудрагелі" мали стати великими людьми. Проголошення вістки царства серед "Християнства" не є лише яко острого "Християнства" о надходячим нещасті, але також щоб допомогти цим людям доброї волі у "Християнстві" почути радісний гук труби і утекти до Господньої організації і мати охорону. Ті великі правди Господь представив перед своїх людей в 1935 р., але повисше згадані "мудрагелі", як ті мужі, прийшли до Йозуя, і сказали: "Колиб "велика громада" і осталася на землі, чому можна дуже сумніватися, то іще час не

прийшов збирати її; робота зібрання "великої громади" наступить аж по Армагедоні, і тоді ми- (мудрагелі) виконаємо велику роботу; отже як-будь змагання зроблене тепер є передчасне. Ждїть на Господа аж Він виконає свою часть відносно духової кляси; не робїть тепер так великого змагання на полю і не працюйте так тяжко непотрібно, бо тепер є дуже мало до зібрання, а може і зовсім нема. Нема причини для всього останка працювати для "великої громади" яку можна буде зібрати аж по Армагедоні. Де ж та велика громада? Ми не бачимо її!" Ось такі були аргументи тих, що вважали себе за важких і майбутніх провідників Божої організації; і так вони пішли між Господніх людей в 1935 р., і проповідували незгідні з Писанням науки або теорії про "велику роботу по Армагедоні", і кількох необачних пішло за ними.

Як виглядає, то Йозуя мав піддатися аргументові тих людей, що він їх вислав розглянути край: "от і пішло туди людей тисяч ізо три чоловіка, та вони повтікали з бою перед Гаянами." (Ісуса Нав. 7:4) Нещастя прийшло за нещастям, і ізраїльтяни змушені були утікати перед гаянами, що вганяли за ними. Завважте тепер деякі факти, що сталися в сповненні. Повисше наведений незгідний з Писанням ані з розсудком аргумент був енергїчно поширений по всіх частях землі, і на якийсь час робота в полі, а особливо в Канаді, припинилася і многи стали байдужими. Ціль цього була, щоб ослабити віру деяких і щоб вони лишилися на заді або втікали перед ворогом. Правдою є, що хто є слабкий вірою, той не може робити енергїчного нападу у виконанні Єговових приказів. Слабі одиниці, що їм сказано йти до новочасного Гая з вісткою царства, лишалися позаду з даванням свідощтва, а деякі стали цілком безактивні й противилися вістці царства і уживали повисше згаданого аргументу "мудрагелів" для оправдання себе. Наслідок був, що вони відложили напад на Гієрархію й не мали нічого до чинення з роботою дотично "великої громади", бо, сказали вони, та робота мусїла чекати аж Господь покінчить свою велику роботу в Армагедоні. "І побили з них Гаяне з трийцять і шість чоловіка, вганяли за ними зперед городських ворот аж до Себариму, і били втікаючих з узгір'я; тоді потаяло у народу серце і взялось водою." — Ісуса Нав. 7:5.

Перемога тих людей, що напали на Гай, відбрала всю відвагу від ізраїльтянїв, що осталися в шатрах. Так і ті, що відступили від роботи свідощтва в 1935 р. або десь у тому часі, були поражені ворогом і стали бездіяльними і нестало їм віри ані відваги йти вперед. Ціль тих "мудрагелів" була, щоб ослабити інших в Господній організації. Деякі, що навіть хотїли йти дальше з роботою, були стримані цим злом.

Коли Йозуя довідався що взяло місце в Гаю, він вельми заклопотався: "Йозуя роздер одєжу на собі та й упав ниць перед ковчегом Господнім, і лежав аж до вечора, він і громадськї мужі

в Ізраїлі, і посипали собі землею голови." (Ісуса Нав. 7: 6) Занепокоєння Йозуя представляло журу тих, що серйозно інтересувалися справами царства, і та жура повстала з причини невластивого поступовання тих "мудрагелів". На декотрих одиницях Господь положив більше відповідальності щодо Його роботи ніж на інших, і з причини такої відповідальності мала впасти велика жура коли робота Господня підупадала. У своїй журі Йозуя заклав до Господа: "І рече Ісус: Ой Господи Боже: чи на те ж перевів еси людей сих через Йордан, щоб нас подати Аморіям на поталу? Ой коли б ми були наважились осістись по тім боці Йордані!" — Ісуса Нав. 7: 7.

¹² Слів цього тексту не можна розуміти, що Йозуя закидав Єгови невірністю, ані він не опрокидав Єгову за це, що Він запровадив їх там щоб канаанці вигубили їх. Бог чудом перепровадив ізраїльтян через Йордан і дав їм перемогу над Ерихоном, а тепер здавалось, що обставини цілком змінилися, і у вічу цього нещастя це було властиво для Йозуя розпитати що порушило Господа до такої великої зміни до них. Він заявив, що краще було і не переходити Йордан і не зачинати наїзд на Канаан, коли впала така ганьба зараз по розпочаттю наїзду. Він вельми сумував ради ймення Єгови, і тому Йозуя упокорився й благав Господа показати йому причину чому. У сповненні цієї частини драми: коли розвинувся повищий клопіт, тоді всеціло посвячені Богу звернулися до Нього і шукали віднайти причину цього відступу й опозиції, маючи пильне бажання пізнати чи це впало з причини якоїсь великої помилки, або чи вони може були зухвалі в розпочатті роботи відносно "великої громади" перед Армагедоном. Многі з Господніх людей пригадують собі факти сповнення цієї частини. У смутку своїм Йозуя даліше молився до Господа: "Тільки ж бо я благаю тебе, Господи, навчи, що маю казати після того, як Ізраїльтяне мусіли втікати перед своїми ворогами?" — Ісуса Нав. 7: 8.

¹³ Щоб ізраїльтяни утікали від ворога, по тому як Бог указав їм стільки ласки, то це було доказом, що вони були невірні й негідні виконувати якубудь роботу важку, і це було вельми понижаючим для Йозуя. Втрата тридцять шість людей, що були вбиті ворогом, не була так важна, колиб вони були впали лицем до їх ворогів, то це не булоб пониженням. Утеча серед таких обставин могла здеморалізувати весь табір, і от що засмутило Йозуя. Так і у сповненні, займати місце відповідальності в Господній організації й казати, що "велика громада" не мала бути зібрана аж по Армагедоні, і що Господь дозволив проголосити початок роботи збирання "великої громади" проти своєї волі, то це мало принести упадок Його людям; і тому такі обставини вимагали розглянення й драстичних кроків, щоб помазани Божі люди могли ясно бачити який властивий напрям вони мають взяти.

¹⁴ Через ці прикриті обставини й вражіння які се

малоб принести на табір, Йозуя даліше звернувся до Господа: "Як почують про се Канаані та й усі осадники землі цієї, так обсядуть нас навкруги, та й викоренять ім'я наше з землі. Що ж ти вчиниш тоді про твоє велике ім'я?" — Ісуса Нав. 7: 9.

¹⁵ Єдині ізраїльтяни під проводом Йозуя були на землі, що представляли Єгову, і та ганьба річ мала стягнути велику зневагу на ім'я Єгови; і тому Йозуя питав: "Що ж ти вчиниш тоді про твоє велике ім'я?" Під цим він розумів, що він мав робити щоб спасти ім'я Єгови від зневаги, далшого пониження, і наруги? Так і у сповненні, колиб свідки Єгови подалися назад від їх взятого напрямку в проповідуванні вістки людям доброї волі і упустили свої руки в роботі яку Господь велів їм виконувати, то це мало становити акт непослушництва і запровадити їх до знищення. Це також мало стягнути велику зневагу на ім'я Єгови замість оправдати його. Така невірність мала виключити останка з охорони Господньої в часі Армагедону, а понад усе мало стягнути ще більшу зневагу на ім'я Всевишнього. Його свідки отримали "нове ім'я" (Іса. 62:2; Одкр. 2:17) і тепер вони були знані як "свідки Єгови" (Іса. 43:10-12), і коли б вони відмовилися йти за свідомством, як це й Бог відокремив їх, то це булоб стягнуто зневагу на ім'я Єгови і вони булиб відкинуті. Ті з останка ще памятають яке заворушення повстало з причини виголошення повище згаданої промови і науки, що "велика громада" мусить бути зібрана по Армагедоні, і що нема причини робити щобудь аж до того часу. Таке заворушення повстало по цілій організації Господній, бо останок мав причину надіятися, що всі Божі люди йшли гармонійним походом.

¹⁶ Божі вірні люди мусіли знати причину чому такі обставини виринули, щоб їм знати своє положення перед Господом. Господь дав пораду Йозуєві, як це образ показує, і та порада відноситься до Божих людей у сповненні. "Господь же відказав Йозефові: Устань! Про що се лежиш на твійому лиці?" — Ісуса Нав. 7: 10.

¹⁷ Єгова не гнівався на Йозуя. Протинно, Бог повідомив Йозуя, що його "смуток по Бозі" мусить наступити виразним чином (2 Кор. 7:10, 11), і що замість лежати лицем і бути безактивним, він мусить устати і чинити приказ Господень.

¹⁸ Йозуя не знав, що-хтось з ізраїльтянів переступив наказ Господень і присвоїв собі щось з залятого міста Ерихону, але тепер Єгова сказав Йому: "Ізраїль провинив; переступив мій заповіт, що я заповідав їм, та й присвоїли собі щось із проклятого." — Ісуса Нав. 7: 11.

¹⁹ Ціла громада ізраїльська прогрішила, позволивши одному виноватому чоловікові позіставати в таборі, і для цієї причини Бог дозволив нещастю впасти на цілий табір Ізраїля, і це мало прийти рукою ворога. Його люди як громада зламали свою угоду, на підставі котрої Єгова передав Ерихон в їх руки. По упадку Ерихона

Йозуя припускав, що кожний ізраїльтянин стояв сильно при угоді і точно вважав і був послухний заповіді відносно проклятого міста, і тому він не перевірявав нікого чи хто переступив Божий приказ. Один же злодій між ними украв речі посвячені Єгови й прикрив ті речі землею, і так він вдавав за невинного. Як це сказано в тексті 2 Мойсея 19: 5: "Моя ж бо земля й вся вселенна", сказав Єгова, і все що належало до Єгови мусіло належати до Нього, як це Він повелів. Тепер завважте сповнення цієї часті пророчої драми.

²⁰ Сталося це в 1933 р. або зараз потому, що особа яка занимала позицію відвічальності в Господній організації, і котрій помагали і підтримували її особисті прихильники, стараючись самолюбно використати деякі речі. Та особа поступила супроти інструкції з канадійськими радіостанціями, коли ж в той самий час та особа вдавала що вона точно стоїть за оправдання Єгового імені і упадком організації Сатани. Будучи зарозуміла в собі, та одиниця відкинула інструкції отримані й пішла своїм власним шляхом, щоб дістати більшу славу між людьми, і старалася надрукувати звіт свого поступку супроти отриманої інструкції. У трох случаях та одиниця післала до головного бюро Товариства виписаний звіт своєї роботи, стараючись цим звеличити себе, однак такий звіт був відкинутий. Мильний напрям тієї одиниці даліше продовжувався. По тому, як Господь відкрив в 1935 р., що "велика громада" є земною клясою, яку Господь збирає перед Армагедоном, тоді та сама одиниця і її прихильники, з надією на самолюбну користь, старалась перешкодити поступаючому рухові Господньої роботи. Кожний з між тих злочинників зазначив у присутності інших, що повисше згаданий "мудрагель" мати не нагляд над роботою по Армагедоні, і що він виконає чудову роботу в Господній організації й що він стане великим і його імя славним. Коли хтось бере позицію в Господній організації для самолюбної користі, або щоб виробити імя для себе, тоді він, як Ахан, обкрадає Єгову і "не приносить до скарбниці Господньої своєї десятини", і виконання чого мусить бути доконане перед Армагедоном. (Мал. 3: 8-10) Гл. "Вартову Башту" з 15. листопада, 1936) Всі речі на землі, включаючи хвалу і честь, належать до Єгови, а не до людей, і хто з людей старається злапати те, що належить до Єгови, той обкрадає Бога, як це Ахан зробив в Ерихоні.

²¹ Ті три тисячі людей, що пішли проти Гай, не подужали (ворога), тому що один з їх організації поповнив злочин. Єгова не міг благословляти тієї громади коли хтось в тій організації переступив Його угоду і заповідь. Господь не висічував тієї справи, щоб винуватий був знаний, відкритий і покараний, і вибравши спосіб, Він сказав до Йозуя: "От через що не здоліли сини Ізраїлеві встояти перед своїми ворогами, а мусіли перед своїми ворогами навтеки втікати:

бо й сами під прокляття підпали. Тим же то не буду я з вами довше аж поти, покиль проклятих не вигубите зміж себе." — Ісуса Нав. 7: 12.

²² Єгова має до чинення з своїми людьми як з цілою організацією, а не з одиницями. Та організація мусить бути чиста, і всі мусять бути послухні приказам Господнім, без винятку. Так і у сповненні, Бог приказав виконати певну роботу, отже навчання проголошені кимось в організації, котрі то навчання малиб відложити або опізнити роботу свідництва аж до Армагедону, могло принести лише один наслідок, а це спричинити многих утікати перед ворогом і статися безактивними. Точно такі подібні обставини виринули і в Божій організації. Це досягло кількох осіб в різних частях землі, і вся організація стала не мов поражена. Коли хто в Божій організації ділає після самолюбної цілі або самолюбної наживи, і чинячи це, спиноє повне послушення Господній роботі після Його приказу, то це становить прокляття, і таку річ муситься осунути нім Господь буде зо своїми людьми і дасть успіх в роботі. Бог сказав до Йозуя: "Тим же то не буду я з вами довше аж поти, покиль проклятих не вигубите зміж себе." Отже Бог вимагав, щоб той ворохобний чин був відкритий і викинутий. Божа святиня мусить бути чиста. (Дан. 8: 14) Робота в Канаді прилишлась позаді, як це многи пригадують собі, і через те свідство і в інших частях землі також опізнилося; отже щось треба було робити. Бог не покарав зараз переступника, але дозволив йому пригадуватися і дав нагоду до направи; та коли той переступник не зробив цього, тоді Господь зачав ділати, і сказав Йозуєві що робити: "До діла! освяти люд і повели: Дбайте про те, щоб на завтра були чисті: бо так сказав Господь, Бог Ізраїлів: Прокляте у тебе Ізраїлю! Тим не зможеш встояти перед ворогами твоїми, докиль не звернеш від себе те, що передане проклятові." — Ісуса Нав. 7: 13.

²³ Було тоді над вечером коли Господь говорив до Йозуя, і Він сказав йому щоб люди "назавтра були чисті". Рабаба і її родина представляли Йонадабів або "велику громаду", і вони тоді були в таборі Ізраїля, але й ці тепер мусіли бути в гармонії з ізраїльтянами, щоб їм мож було жити з ними. Подібно і в 1935 р. Єгова відкрив, що люди доброї волі, так звані Йонадаби, є земною громадою, і що вони мусять працювати в повній гармонії з "останком" і дбати о царство і попірати справи царства. Супроти Божого приказу, повисші згадані мудрагелі між Божими людьми зачали проповідувати свої самолюбні науки для самолюбної наживи. Господь мовчав і полишив переступника аж до 23. лютого, 1936 р. коли то на конвенції свідків Єгови в Лос Енджелос, і в котрому то часі відбувалися дев'ять інших конвенцій в різних частях Злучених Держав, і теж стількиж конвенцій в Британії, що були сполучені телефоном і бездротними апаратами, в тому то часі Господь при-

людно звернув увагу всім Божим людям зібраним, що в науку увійшов гріх через тих, що знаходяться в Його організації і вдають ніби за вірних Господеві, і що той гріх був вимірний щоб перешкодити Господній роботі в користь "великої громади", і що це робиться зухвало і для самолюбної цілі. Між іншими речами в тому часі сказано, як слідує:

"Лише кілька місяців тому Господь відкрив, що "інші вірні" або Йонадаби становлять велику громаду і виходять з між усіх народів. Тепер ми бачимо, що люди стоять перед Господом і повівають пальмовими віттями і вітають Христа Царя і виспівують голосом великим, що вони приписують їхнє спасення Богу Єгови й Ісусу Христу, і нікому іншому. Тоді то Господь відкрив, що ввесь вірний останок і всі воскресні одиниці, і ангели в небі, разом з великою громадою, проголошують хвалення Єгови і радіють. (Одкр. 7: 11, 12) Це зазначило почин празнику кучок, празник Єгови, і ті згадані одиниці, після пророцтва Захарії, святкували празник кучок. Деякі люди, зарозумілі самі в собі, кажуть вам, що 'ми не зайдемо нігде', і що велика громада не вийде аж по Армагедоні. Таке закінчення не має розсудку ані не є згідне з Писаннями. Господь обіцяв, що Він переведе декого через Армагедон, і ті одиниці будуть святкувати празник кучок на хвалу Єгови. Армагедон спричинить неописане знищення народів, і, каже пророк, станеться, що хто полишиться зо всіх народів, що пійдуть проти Єрусалиму, будуть що року йти і поклонятися Цареві, Господеві сил, і святкувати свято кучок на славу Єгови. Отже ясным є, що ті писання треба розуміти, що всі народи, що відмовляться святкувати празник кучок і не поклоняться Цареві, будуть знищені. Даліше це значить, що Йонадаби або велика громада мусять радісно бути послухними й почитати й служити Єгови Богу всякого часу якщо вони хотять перейти через Армагедон. Вони мусять доказати їх невинність до Бога нім Його гнів буде виражений. Це значить, що вони мусять чути й пізнати правду і слухати її, і та відвічальність є положена на свідках Єгови, і усіх, що чують, радісно й енергічно повинні проголошувати правду тепер."* (Вартова Башта з 15. квітня, 1936, стор. 123, параграф 42) На тій же конвенції зроблено виразно заяву, "Що ми не позволимо обманути себе і не помиримося з ворогом ані піддамося його домаганням", але ми пійдемо вперед з працею Господньою, як це Він приказав.

"Під проводом Господа Йозуя постановив знайти винуватого і очистити організацію: "Про це ж то завтра рано вранці нехай приходять сюди покоління за поколінням, і то покоління, котре зазначить Господь через жереб, та нехай приступає по племенам, а котре племя вкаже Господь, те нехай приступає родинами; котре ж родину зазначить Господь, та нехай при-

ступає по одиницю, чоловік за чоловіком." — Ісуса Нав. 7: 14.

"Як було в образі так і в сповненні. Не було це копанням когось лише тому, що була на це нагода, але тому, що така була воля Божа, бо організація мусіла бути очищена з переступника; і цей акт у сповненні був виконаний ангелами Господніми по Його приказу. (Мат. 13: 41, 42) Продовжуючи свої інструкції, Господь сказав до Йозуя: "Того ж, котрого піймається на заклятій річі, нехай сплять живцем з усім його майном: бо переступив заповіт Господень і вчинив погань в Ізраїлі." — Ісуса Нав. 7: 15.

"Що такий напрям є завжди в гармонії з Божою волею, то це виразно показують писання, і вірним раджено не мати нічого до чинення з ворохобниками, що спричиняють розкол, але оминати їх. (Рим. 16: 17, 18; 2 Тим. 3: 5) Таке правило — це скоронення тих, що дійсно люблять Бога. Переступникам угоди не буде дозволено перебувати довго в рядах (Божих людей), але всяка галузь і коріння будуть викоренені з них. (Рим. 1: 31, 32) Переступники угоди опоганюють Божих людей; тобто опоганюють храм і службу храму, і стають потайними агентами Диявола. Таких Бог мусить знищити. — 1 Кор. 3: 17.

"Йозуя, як Ісус Христос, Суддя храму, зараз забрався до діла: "Оце ж назавтра вранці повелів Йозуя приступити покоління за поколінням, і показалося покоління Юдине. Тоді звелів приступати племенам Юдиним, і зазначено племя Зарине. Тоді звелів приступати родині Зариній, і зазначено Сабдієву. Тоді вже звелів приступати родині чоловік за чоловіком, та зазначено Ахана, сина Хармієвого, сина Сабдієвого, сина Зарниго, і сина Зариного, із покоління Юдиного." — Ісуса Нав. 5: 16-18.

"Це виглядало бути повільний спосіб, та Господь кермував справою так, що ніхто не мав причини сумніватися. Таке перевірчення мало взяти місце в очах всіх людей, щоб вони знали хто був винуватий; і винувату особу знайдено, коли процес виключення дійшов аж до Ахана, що був винуватий. Він представляв клясу людей що сталася лукавою по переході позатипічного Йордану і по облозі позатипічного Ерихону. Це правда, що якась особа мусить мати провід у таких справах, але сповнення образу відноситься до всіх із тієї кляси; і тому Ахан не представляв одної одиниці, але клясу людей, що сталися членами "лукавого слуги" кляси.

"Відносячися тепер головню до сповнення цієї часті драми: Таким мильним напрямом йшов "лукавий слуга" через більше чим рік нім він був відкритий і нім та справа була відкрита перед очима "останка". Здавалося, що одкриття злочинця наче відтягалось, однак так не було. В часі розслідування справи не згадувано нічийого ймя, і кроки взято по пильному розгляданню справи і потому, як прошено Господа о провідництво. Коли ті факти вийшли на верх,

то деякі одиниці, що шукають помилок, глумливо критикували Товариство й тих, що розпоряджують, і говорили про тих, що були проводом у тому переступстві, і ті критики і миркачі казали: "Коли ти знав, що він був крутарем через якийсь час перед тим, то чому ти не викинув його зараз "Вартова Башта" з 15. лютого, 1938 р., в 23 параграфі дала відповідь: "Найлучше ждати на Господа. Чоловік може навернутися від своєї блудної дороги." Слуги Божі повинні завжди ділати після керівництва, і Єгова обіцяв керувати і провадити тих, що пильно шукають пізнати Його волю.

³⁰ Нарешті переступника знайдено, і Йозуа промовив до нього отцими ласкавими словами: "І сказав тоді Йозеф Аханові: Сину мій, ушануй Господа, Бога Ізрайлевого, та й признайся, і скажи мені, що вчинив еси; не втай перед мною нічого!" — Ісуса Нав. 7: 19.

³¹ Йозуа був один із трьох найстарших людей між ізраїльтянами, і він промовляв до переступника ласкаво й по отцівськи. Він просив Ахана віддати честь Богу через признання справедливості Божої у виконанні свого правила наперед оголошеного. Бути винуватим і заперечитися цього значить зневажити Єгову. Оправдувати своє мильне діло значить зневажати Єгову. У сповненні цієї частини пророчої драми винуватий міг був сказати, що він був жертвою заговору, і той, що мусів ділати в цій справі, "через довгий час старався знайти щось проти мене"; котрі то слова він ужив в листі до певної особи. Взавши та чий мильний напрям, переступник міг навіть думати, що такий крок зроблено проти його особи, кільки вдійсности він зневажив Господа. Той, що возьме мильний крок, часто старається оправдати і переконати себе, що його напрям є властивий.

³² Тоді Йозуа сказав до Ахана: "Признайся, і скажи мені, що вчинив еси." Цим Йозуа дав нагоду переступникові просити о прощення, і можливо що він міг був знайти прощення. Так і тепер Ісус дав нагоду новочасній клясі Ахана направити свій шлях. Люди можуть успішно заховати їх переступи від інших людей, але нічого не таїться перед Господом, великим Суддею. Так і нічого не зроблено зо злости ані злої волі до Ахана кляси яку він представляв. Часто буває, коли чоловік знає що він є винуватий і є певний відкриття того ж, тоді він піддається і признається до вини. Добровільний переступник Божого закону є лукавий, і про таких є написано: "Безбожник втікає й тоді, як ніхто за ним не жене." (Прип. 28: 1) Ахан знав, що він був віднайдений як злочинець і тому він сказав: "І відказав Ахан Йозефові і каже: Справді я провинив проти Господа, Бога Ізрайлевого, те й те вчинив: Побачив я між дупом (з проклятого Ерихону) гарне убрання Синеарське [в яке одягалися диявольські представники, щоб звернути увагу на себе], та дві сотні сиклів срібла та золотий язик вагою в пятьдесят сиклів. Пола-

комивсь на се, узяв тайкома, і воно в мене закопане в землі в мойму наметі, а срібло під ним насподі." — Ісуса Нав. 7: 20, 21.

³³ Ахан мусів бути один із тих, що обходили Ерихон, і пійшов між зруйновані мури коли Єгова розвалив їх. Там він піддався спокусі. Він побачив те, що мало дати йому більше ясний вигляд і зробити його визначним між іншими людьми, і що мало дати йому честь і похвалу, і тому він "укравав" ту одежу, щоб разом з украденим золотом він міг здобути собі славу. Це був случай підданняся "хотінню очей, і хотінню тіла та гордошам життя"; і так річ мається й в сповненні. (1 Йоана 2: 16) Мабуть Ахан забув, що він був в угоді виконувати прикази Єгови. Його самолюбне бажання запровадило у сіті Сатани. (Якова 1: 14, 15) Це писання оголошує певне правило й який наслідок воно приносить. Ахан відогравав частку у тій програмі, і сповнення його показує дійсність яку Бог предсказав.

³⁴ Тепер завважте, як точно та драма представляла те, що мало статися в цих часах: Головно від 1933 р. деякі одиниці взяли напрям подібний до Аханового, обходячи новочасний Ерихон сатанської організації й проголошуючи Божі присуди проти неї; та чинячи це якийсь час, такі слуги піддалися спокусі відносно якоїсь речі в організації, і щоб задоволити те самолюбне бажання, вони взяли мильний шлях і були залпані Сатаною. До цього могло спонукати бажання мати почесність між людьми, або заключення, що Бог вибрав ту одиницю для якоїсь спеціальної роботи яка у своїм часі малаб зробити його визначною особою. Розвиваючи таке самолюбне бажання набути славу між людьми, він піддається такому бажанню й паде в сіті Сатани. Осягнувши цю точку, переступник звичайно шукає оправдати себе уживаючи до цього пропаганди. Пригадайте собі, як та видана пропаганда предложувала щоб мати більше взгляднення для організації Сатани, а головню для релігійністів, стараючись спонукати вістників царства, щоб вони упустили руки і стримали роботу, яку Господь велів виконувати, і чекати аж по Армагедоні й тоді мало настати щось великого. В тій надрукованій пропаганді зроблено натяк, що по Армагедоні працівники вже не будуть зносити зневаги. Автор тієї пропаганди проголосив декотрим, що мали симпатії до нього, що тоді він буде провадити роботу і займатиме позицію великої відвічальности і чести перед Господом, бо Господь назначив його до такої роботи. Це було представлено через ту одежу та велику кількість злота, що Ахан украв. Такий напрям, узятий противниками царства показує, що вони не мають ревності голосити про день-пимсти Бога Єгови проти Вавилону, т. є, проти диявольської зневажливої товпи, але вони кажуть: "Ждїть аж Бог збурить ту організацію, і тоді ми доконаємо нашу велику роботу." Таке заключення провадило переступників звернути більшу увагу на приготування себе для тієї майбут-

ньої роботи, яку вони мали виконати по Армагедоні, і через це вони втратили видіння послуху до Господнього приказу. Розбираючи справу, провідник переступу, у сповненні, і його співтовариші, прийшли до заключення, що вони виконували властиву річ через перешкоджання в роботі приписаній Господом своїм людям коли Він дав приказ їм "уствайте... в похід проти нього!" (Авдія 1:1) Таке суєтне та нелогічне заключення doprowadило їх глядіти за своїм власним спасенням і оправдати свій напрям. Господь Ісус тут влучно відповів: "Ви оправдаєте себе перед людьми, Бог же знає серця ваші, бо що в людей високе, те огида перед Богом." (Луки 16:15) Ще один блуд в який упали ті зведені одиниці, а це, що "спасення є для всіх"; що "всесвітнє примирення є дане для всіх, включаючи Юду і Диявола". Отці всі речі були проголошені у пропаганді, й між іншими були подані от такі слова: "Що за Спаситель!"; стараючись цим показати, що Ісус Христос постарався о спасення для всіх ворогів Божих, включаючи Юду, Ахан клясу, і самого Диявола; без ріжниси як за великий гріх хтось поповнив, то в кінці він спасеться, після нерозумної та не згідної з Писанням пропаганди яку ширить Ахан кляса. Таким аргументом злочинці переконали себе, що це є Божий спосіб, що показує, що вони були обмануті Дияволом і попали в божевілья.

³⁵ Це мало злий вплив на декотрих одиниць в організації, що признали того, що ширив ту пропаганду, за особу, що занимала позицію відвічальності в Господній організації. Коли ж той переступник був викинутий з його позиції, тоді він став проти Товариства і поширив свою пропаганду по краю щоб намовити інших прилучитись до нього у своїм змаганні оправдати свій чин. Кількох одиниць попали в цю поланку, але ніхто з вибраних не був зведений. — Мат. 24:24.

³⁶ Ахан старався заховати доказ свого гріху через заховання проклятих речей в землі серед свого табору. "Лукавий слуга" кляса, представлена через Ахана, старалась теж заховати свій гріх проти Бога і проти його організації, і старалась оправдати себе через висланні листів до певних осіб, що він думав були в симпатії з злочинником в його несправедливим напрямі. Такі листи були написані підчас коли переступник займав урядову позицію представляючи Товариство; а щоб закрити слід свого мильного діла, хоч його листи були написані в бюрі Товариства і при помочи Товариства і на Товариствім матеріалі, він не тримав відбитків своїх листів, надіючись, що ніхто не довідається про це. Спевністю, що Господь знав про ті листи, і висвітлив їх у своїм часі й представив їх і перечитав їх перед свідками. Господь заставив Ахана відповісти і він признався до своїх переступів; і так коли листи повисше згадані були перечитані, разом з іншими зізнаннями, доказуючи вину пе-

реступника, тоді злочинець признався до свого злого вчинку.

³⁷ Йозуя, ділаючи під Господнім керівництвом, не дозволив Аханові мати якубудь причину казати, що він був захоплений або змушений зробити признання. Отже Йозуя зробив старання, щоб дістати ще більше зізнань які попирали його признання до вини. "Послав тоді Ісус посланці, і побігли вони до намету, аж воно так: сховано в наметі в його, а срібло на споді." — Ісуса Нав. 7:22.

³⁸ Післано післанці і вони знайшли прокляті речі в таборі Ахана, де він сказав вони були, і вони взяли ті речі, які становили подвійний доказ Аханової вини, цебто, двоє свідочів: його признання і фізичні факти. Злочин був доказаний поза всякий сумнів. Завважте тепер сповнення цієї часті пророчої драми. Чин проти повисше згаданого обвинуваченого взято лише тоді коли переглянено всі матеріальні факти, і, привівши їх разом, вони становили доказ поза всякий сумнів, що обвинувачений став проти Божої організації. Йозуя представив всі ці фізичні факти перед народ, щоб ціла справа була явна перед Господом і людьми: "І взяли вони все з намету та й принесли до Ісуса і до всіх Ізраїльтян, та й положили перед Господом." — Ісуса Нав. 7:23.

³⁹ Подібно і ті в Божій організації, що старалися збурити її, Господь дозволив на згромадження проти них свідочів і тоді зібравши їх, Він відкрив їх явно перед іншими. Більший Йозуя, Ісус Христос, зібрав теж свідочів і показав, що представителі Товариства, якому помагали і попирали інші, протиділав Господній організації; і той доказ представлено перед свідками, і в присутності переступника, так що не було найменшого сумніву й ніхто не міг сказати, що злочинець був захоплений в поланку. Цей чин зроблено згідно з волею Божою.

⁴⁰ Господь велів записати спосіб покарання Ахана; і це становить доказ, що ця історія є важна і записана в Біблії і тепер відкрита яко поміч для тих одиниць, що сьогодні шукають пізнати і чинити волю Всемогучого Бога і служити Йому. "Йозей же узяв Ахана Зариненка, срібло, убранне і золотий прут, і синів його, й дочки, воли його, осли й вівці і намет його, і все майно його, і попровадили їх і все на Ахор-долину." — Ісуса Нав. 7:24.

⁴¹ Завдання і відвічальність Йозуя не скінчилося із тим, що він привів Ахана до відвічальності перед свідками. Ахан взяв прокляті речі і не знищив їх, аж тепер Йозуя мусів знищити їх і доглянути, щоб Божий присуд знищення був виконаний вповні. Проголошуючи Божий присуд відносно судби Ерихону, Йозуя сказав: "Ви ж глядіть, остерегайтесь, щоб хто не взяв собі що небудь із проклятого посвяту. Сим би ви підвели під прокляття й самий табір Ізраїлів і довели його до погибелі." (6:18) Коли Ахан узяв із проклятих речей, тоді гнів Господень за-

палав проти дітей Ізраїля, і цілий табір ставсь предметом гніву Єгови, отже повинністю Йозуа було доглянути, щоб цілковите знищення того злочину взяло місце. Негайно по цім від Ахана взято привилей служення. Точно так Ісус заявив, що Він зробить з "лукавим слугою" клясою, коли Він виголосив суд у храмі: "Візьміть же від него талант, та дайте тому, що має десять талантів. Кожному бо маючому всюди дасться, і надто мати ме; у немаючого ж, і що має, візьметься від него. І викиньте слугу ніччемоного у темряву надвірню: там буде плач і скреготання зубів." — Мат. 25: 28-30.

"Господь не позволив замішання в своїй організації й не покинув злочинника без кари. Гріх Ахана був зухвальністю й не міг перейти без уваги. Колиб Йозуа не був виконав свого завдання перед Господом вірно, і не покарав Ахана, Господь бувби знищив Йозуа.

"Ахан і все, що він посідав, взято на долину "Ахор", котре то ймя значить "клопіт". Божий присуд проти злочинника був проголошений нім злочин був поповнений. (Ісуса Нав. 7: 15) Ахан не полишив нікого по собі щоб виконував дальше його грішний напрям або діла. (Іса. 14: 20, 22) Чин Йозуа не був особистий напад проти Ахана. Він довіряв йому, але Ахан зрадив те довіря; але карання які мали власти на нього були назначені Єговою. "І промовив тоді Йозуа: Про що довів еси нас до недолі? Тепер подасть тебе в недолю Господь. І побили його каміннем усі Ізраїльтяне, та й попалили побитих, і наметали на них камінне." — Ісуса Нав. 7: 25.

"Питання поставлено прилюдно Аханові, "про що довів нас до недолі?" дало нагоду Аханові покаятися і просити о прощення в Бога. Та Ахан "місце покаяння не знайшов". (Жид. 12: 17) Колишній слуга Товариства, який взяв мильний напрям, коли всякий доказ його вини представлено перед нього, тоді він обіцяв, що він напише до всіх посвячених по цілій землі і признається до вини і проситиме пробащення. Та він не лише що не дотримав своєї обітницї, але в короткому часі він взяв якраз протилежний напрям, вислав листи по цілому світу осуджуючи Божу організацію і многих осіб в ній, і цим він указав свого непокаяного духа. Та одна особа разом з деякими прихильниками, дальше спричиняє клопіт Товариству висилаючи листи до радіо-стацій та до релігійоністів, що є заприсяглими ворогами Божої організації, і інших і загрожує "знищити організацію Товариства впродовж двох років". Незадовольнившись цією грозьбою, він ужив імя і адреси Товариства Вартової Башти Біблії та Брошур, добровільно сфальшував з деякими конспіраторами, які вислали їхню очернюючу літературу через пошту під імям і адресою Товариства з очевидним наміром щоб обманути і виконати свою жорстоку ціль розбити Товариство. Їх пропаганда була надрукована в Злучених Державах і надана в Нью Йорку, і на такому папері, що він ніби походив

від Товариства, цим доказуючи свій намір обманути і звідництва. Замість показати духа покаяння, то злочинники дальше указували духа злоби й лукавства. Після писання, то такий дух є "дух перелюбства", бо вони йшли до релігійоністів і старалися злучитися у війні проти Господньої організації. Бажання прославити себе допровадило Ахана до поповнення великого гріха. Бажання особистої або само-наживи допровадило бувшого представителя Товариства "продати своє первенство" за само-наживу. Про таких Писання ось що говорять: "Дбайте про впокій з усіма і про сьвятість, без чого ніхто не побачить Бога, наглядаючи, щоб хто не відпав од благодати Божої, щоб який гіркий корінь, утору вирости, не зашкодив вам, і тим не опоганились многі; щоб не був хто блудник або необачний, як Ісав, що за одну страву оддав первородство своє." — Жид. 12: 14-16.

"Поставивши Аханові питання чому він стягнув клопіт на Ізраїля, Йозуа сказав: "Тепер подасть тебе в недолю Господь." Як чудово Господь зробив цей образ і тоді перевів факти і показав сповнення тих же, а пізніше дозволив своїм людям побачити сповнення і значення його. Ці речі повинні порушити Божих людей ходити обережно, зо страхом і трепетом, щоб часом не спротивитися Божій волі. У "Вартовій Башті" з 1. травня, 1937 р. на сторони 141, в артикулі під заголовком "Лукавий Слуга" є подані факти про повисше згадане відступлення "лукавого слуги" кляси. У тому артикулі є подані слідуючі речі: "Відкривши його дволичність, він був звільнений з причини його невірності з позиції і задачі в Господній організації. Десь рік пізніше цей чоловік увійшов у дальший заговор з ворогом щоб заподіяти більше зла. Він спонукав когось написати артикул яко доказ що Господь Ісус Христос не є ще присутний. Цей артикул він видрукував і поширив між многими Господніми слугами в різних частях землі, разом із листом, котрий то лист і артикул ніби вийшли з головного бюро Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур. Очевидно це зроблено тому, щоб обманути і звести вірних одиниць. Ці речі він видрукував в Злучених Державах, і надав їх на пошту в Брукліні, Н. Й. У тому листі так звані "інструкції" мали ніби вийти з головної квартири, і дано наказ щоб той лист і артикул були читані в різних зборах у назначеному часі, і дальше сказано, що організаційні інструкції є примусові й ті інструкції мусять бути виконані й лист читаний.

"Згодом він видав ще один лист і розіслав його по цілій землі до різних бюро та слугів Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур, і в якому то листі він написав брехні, указавши злобу і злу волю, напавши на президента Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур, і написав много ложей які знав у тому часі, що вони були неправдиві. Він домагався, щоб його листи були відповідені у "Вартовій Башті". Та

сторінки "Вартової Башти" не є отворені для дискусії справ з противниками Господніми, і певно не є отворені на аргументи проти присутності Господа, бо це питання про Господню присутність було вповні відповіжене в видавництвах Товариства.

"Господь Ісус опрокинув поведінку лукавого слуги кляси, уживаючи цієї мови: 'А який лукавий слуга казати ме в серці своїм: Забарить-ся мій пан прийти, та й зачне бити своїх товаришів, та їсти й пити з ними; то прийде пан того слуги дня, якого не сподівається, і години, якої не відає, та й відлучить його, й доло його з лицемірами положить: там буде плач і скреготання зубів.' — Мат. 24: 48-51."

"Господь дозволив усім ізраїльтянам побачити що сталося, і вони всі одобрили те, що зроблено Аханові. Так і сьогодні духові ізраїльтяни показують себе вповній згоді з Господніми при-судами, і вони радо підчиняються під Його за-кон, Його ймя і Його величність. Це можна бу-ло бачити із многих листів післаних зборами свідків Єгови до головного бюро Товариства, і многі збори ухвалили резолюції, і деякі з них були подані у Вартовій Башті в тому часі. Гріш-ний напрям Ахана порушив ізраїльтян рішити-ся, що вони будуть більше пильні в послушенстві до Господа; і опісля факти показали, що подіб-ний вплив кермував напрямом останка Божих вірних людей, як це показують резолюції подані у "Вартовій Башті" з 1. червня, 1937 р., і між ин-шими речами були поміщені слідуєчі:

"Майже один рік минув від коли (після Го-споднього кермування) яко президент Товари-ства ти осунув з уряду В. Ф. Салтера, якого ми вважали за провідника у службі, але котрий стався невірний своєму порученню.

"В тому часі деякі не могли бачити ясно при-чини такого чину. Однак ми всеціло вповіраємо на Єгову і взятий крок був під Його керуванням.

"Події які наступили опісля вповні оправдали таку віру й вповання на Єгову, і що ти був ужи-тий в тому напрямі, і також стало ясно чому та-кий чин був необхідний.

"Тому що Господні люди є нападжені з того джерела літературою виміреною для ослаблення і знищення їх віри, ми, Торонтський збір свідків Єгови, на цім радіснім зібранні цього вісімнад-цятого квітня, дев'ятнадцять сот і трицять семо-го року, одногослосно приймаємо слідуєчу ре-золюцію, а іменно:

"1. Що ми вповні одобруємо чин нашого пре-зидента, Брата Рутерфорда, осунення з уряду того, що 'погордив столом Господнім', і тим, що поставлено на тому столі, через 'принос опо-ганеного хліба на жертівню'.

"2. Що, яко средство нашої охорони, ми стрі-нимо цей найновіший виступ ворога

"(а) Більшою активністю в Господній службі, а особливо в цій 'дивовижній роботі' яка тепер

ВІДКИНЕНА. РУТЕРФОРДА

зачалась, і також через студіювання Вартової Башти і інших видавництв Товариства.

"(б) Що ми будемо нищити без читання всяку таку літературу отриману поштою або в инший спосіб.

"(в) Що ми звернемо своє глухе ухо до всіх одиниць, чи то між нами чи поза нами, що ука-жуть бажання дебатовати або аргументувати цей напрям ділання.

"3. Що ми признаємо яко видиму організацію Єгови на землі Товариство Вартової Башти Біб-лій й Брошур, і признаємо Товариство яко зна-ряд через який Єгова і Ісус Христос дають ін-струкції й покарем в пору для доморядників віри.

"4. Далше, що ми даємо наше слово вірно-сти Товариству, і його слугам, Братові Рутер-фордові в Брукліні, і також служі відділу, Бра-тові Чарманові в Торонто; що ми є задоволені й вдячні, що він є призначений до Господньої служби серед нас. Ми бажаємо заявити, що цей збір, йдучи за твоїми інструкціями, працює під зборовим розпорядженням, і з причини ревності яку указав слуга відділу, Брат Чарман, ніколи перед тим не було такого заінтересовання в Го-сподній праці, ані ніколи не було такої активнос-ти як тепер. Ми обітуємо нашу співдіяльність із ним у праці, і разом з тобою, ми просимо Го-спода щоб Він поразив ворога на порох і заси-яв славою царства.

"5. Що ми ще раз заявляємо нашу рішучість чийти волю Єгови як це вона є виражена через Його виконавчого чиновника, Ісуса Христа. Що в послушенстві до Божого приказу 'Уставаймо, пійдемо в похід проти неї' ми нестимо овод цар-ства до наших братів, великої громади, які му-сять бути кормлені й проваджені Ісусом Хри-стом перед Армагедоном, щоб вони були схо-рені в Армагедоні на оправдання Єгового ймя." — Вартова Башта з червня, 1937 р., стор. 175, англ.

"У Вінніпегу, місце пробутку деяких згада-них заговорників, збір вірних і духових ізраїль-тянів зробив і оголосив теж декларацію, що бу-ла поміщена у "Вартовій Башті" з 1. липня, 1937 р. сторона 207, і котра резолюція, між іншими речами містила слідуєче:

"Ми отримали з відділу канадійського, з То-ронто, нині пополудні інформацію, що В. Ф. Сал-тер був вилучений зо збору в Торонто. На зви-чайному зібранні служби збір свідків Єгови у Вінніпегу (Канада), теж прийняв ухвалу торонсь-кого збору відносно-вилучення з між себе В. Ф. Салтера. Слідуєча резолюція була внесена, при-нята і ухвалена одногослосно:

"(1) Бачучи, що Господні люди є накинуті лі-тературою виміреною ослабити й знищити віру деяких, вінніпегський збір свідків Єгови отчим поручає всім Господнім людям, тут і деінде, слідуєчий напрям яко средство охорони і без-печенства:

"(2) Побільшити свою активність у праці Го-споній, а особливо в ділі "дивовижному", що тепер розпочався, і також студіюйте Вартову

Башту і інші видавництва Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур.

"(3) Знищення без читання всяку таку літературу отриману через пошту або інакше.

"(4) Звернення свого глухого уха до всякого, що бажає дебатувати або аргументувати про цей напрям ділання.

"При цій нагоді ми бажаємо заявити, що ми в єдності з тобою, яко таким, що його Єгова покликав виконати роботу свідцтва про Царство, під кермою Ісуса Христа, Єгового могутьного Царя і Оправдателя.

"Ми є вповній гармонії з Товариством Вартової Башти Біблії і Брошур і з наукою о яку Єгова так щедро постарався для нас, через цей видимий знаряд сторінки "Вартової Башти".

"Новочасні вірні слуги Єгови не спричиняють тілесної шкоди добровільним злочинникам, але оминають їх і числять їх за померших, і це вони роблять у послушенстві до Божого приказу, і не жалують за ними. (Езек. 24: 15-18) Товариство, як це апостол радить, ділало в гармонії з такою порадою, 'щоб охоронити від опоганення тіло церкви, душу і духа, в цьому дні нашого Господа Ісуса Христа.' — 1 Солон. 5: 23.

"Не для користи Ахана або щоб схоронити пам'ять його, але яко пам'ятник справедливості Єгової, ізраїльтяни збудували пам'ятник у тому місці: "І насилаю над ним високу могилу камяну, що стоїть там й по сей день. Господь же обернувся від завзятого гніва свого. Тим прозивається те врочище Ахор-долина й по сей день." — Ісуса Нав. 7: 26.

"Справедливість Єгови є виконана проти тих, що її отивляється Йому, і той пам'ятник є свідком цього. Господь велів записати історію новочасного Ахана або "лукавого слуги" кляси у "Вартовій Башті", і тепер по обігу много днів Він показує своїм людям теж через "Вартову Башту", як давно тому Він зробив прообраз того відступу, і як те пророцтво тепер сповняється на Його оправдання. Ось так сема голова книги Ісуса

Навина робить натиск на важність послушенства, а головню коли битва великого дня Бога Вседержителя наближається. Ізраїльтяни в Канаан землі, під провідництвом Йозуя, воювали з ворогами Божими. Так і сьогодні духові ізраїльтяни воюють з ворогами Божими, і тепер від кожного вимагається під проводом Більшого Йозуя, Ісуса Христа, повного і цілковитого послушенства. (Діян. 3: 23) До таких Писання відповідають: "Бо ходячи в тілі, не по тілу воюємо: (бо зброя воювання нашого не тілесна, а сильна Богом на зруйнування твердинь,) руйнуючи видумки і всяку висоту, що встає проти знання Божого, і займаючи в полонь усякий розум на послух Христу, і будучи на поготові помститись над усяким непослухом, як сповнить ся ваш послух." — 2 Корин. 10: 3-6.

"Єгова приготував ізраїльтян під Йозуєм до дальшої напруженої роботи, предсказуючи оправдання свого імя. Вони творили пророчу драму, предсказуючи цілковите оправдання імя Всевишнього. Від коли Господь Ісус прийшов до храму, як великий слуга Єгови, Він відкрив своїм вірним слугам один по другому пророчі образи у яких сьогодні Божі люди мають часть у сповненні і в яких робиться великий натиск на цілковите послушенство Господеві. Ми живемо тепер в дні Його суду, і Єгова дав своє слово запевнення: "Він веде покірних до правди, і вказує смиренному дорогу свою. Всі стежки Господні — милість і правда для тих, що бережуть завіт Його і свідчення його." — Псалма 25: 9, 10.

"Нема сумніву, що перед останком є ще довідчаючі проби, і перед Йонадабами, але кожний мусить бути запевнений, що хто пильно шукає пізнати справедливості і бути послухним, того провадити ме Господь. Господь кермуватиме путю своїх вірних людей і охоронятиме їх, і щоб остатися в цій клясі, то треба бути всеціло послухним. Друга часть драми оправдання настає, показуючи що мають виконати вірні слуги Господні.

ДРАМА ОПРАВДАННЯ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1-го Травня, 1939]

ЧАСТЬ 7

"Єгово, Боже сил небесних, хто потужний, як ти, О ЯГ? І вірність твоя кругом тебе." — Пс. 89: 8, Роттердам.

ЄГОВА є вічно вірний у виконанні своєї угоди й своїх свідств. Коли Єгова візьме сотворіння в свою угоду, тоді те сотворіння ніколи не може мати сумніву відносно виконання Єгової часті угоди. Чоловік, що шукає Єгови чистим і цілим серцем, буває благословенним. Він мусить бути все свідомим, що всі обітниці свої Єгова напевно сповнить. Вихвалюючи імя Єгова, Псалмопівінь каже: "Справедлив єси, Господи, і праві суди твої. Ти заповідав свідчен-

ня твої в справедливості і в повній вірності." (Пс. 119: 137, 138) Кожне сотворіння взяте в угоду з Єговою мусить доказати свою віру й вірність, якщо воно бажає отримати признання Єгови. Це значить, що кожне сотворіння мусить бути поставлене на пробу і в тій пробі доказати свою невинність до Бога. Ті що є вірні мають часть в оправданні Єгового імя. Коли приходить рішача проба й те сотворіння здається уніває під тягарем, тоді воно мусить стрінути

ту пробу одважно й знати, що як його віра останеться сильною і воно буде вірним, то Єгова переведе його безпечно. "Вірних сохраним Господь." (Пс. 31: 23) Чим Божий народ зближається ближше до кінця своєї земної подорожі, зараз перед Армагедоном, тим ті проби збільшаються і стають трудніші; але ізза цього не траба уникати. "Вірен же Бог, котрий не допустить щоб ви були спокушені більш, ніж що здолієте (знести)." (1 Корин. 10: 13) Останок є покликані люди, взяті з між людей для Єгової цілі: "Вірен, Хто покликав нас, Він і зробить (се)." (1 Сол. 5: 24) Слово Єгова часто запевнює Його завітуючих людей про Його вірність; і це Він зазначає для помочи і потіхи тих, що люблять Його. У цих пророчих драмах Бог виконав те, що робить натиск на Його вірність і підкреснув коначність вірності з боку Його людей. Це є дні великого горя; і в цих днях Сатана розпучливо старається знищити тих, що зробили угоду чинити волю Єгови. Отже Божі люди потребують зміцнення їх віри і доказати їх вірність.

Переступ Ахана спричинив великий смуток для Йозуя; і це показано фактом, що Йозуя упав на лице перед Господом і благав Господа аж до вечера. (Ісуса Нав. 7: 6) Весь табір Ізраїля був затривожений і їх віра була виставлена на пробу. Віра Йозуя не впала, і коли Господь дав йому приказ, він устав і пильно виконав завдання очищення табору. Єгова передбачив час коли духові ізраїльтяни мали опоганити себе злими ділами у таборі, і тому з вірності Він зробив прообраз цього, і тепер прийшов час і Він відкриває значення їх; і це Він робить для помочи й потіхи своїх людей. Нехай же ті, що люблять Бога і служать Йому не сумують задля пробів які приходять до них. Якщо ми вірні у виконанні нашого завдання, то можемо бути певні, що Єгова у своїй вірності схоронить нас і визволить нас.

Зараз по очищенні табору ізраїльського, Бог велів своїм людям зробити іншу частину драми, представляючи і передсказуючи оправдання свого ймення. "І рече Господь Йозефові: Не лякайся і не впадай у тугу. Бери весь люд спосібний до війни з собою, та й іди проти Гаю. Подам тобі на поталу царя Гайського, нарід його, город його й землю його." (Ісуса Нав. 8: 1) Ось так Єгова передсказав, що злющий і жорстокий акт "лукавого слуги" кляси, яка була представлена через Ахана, не мати ме успіху і не стримає роботи Його свідків, яка то робота мусить бути виконана зараз перед Армагедоном. Той зловбий акт "лукавого слуги" хвилево потряс Господніми людьми, але його не треба лякатися ані сумувати. Єгова приказав Йозефові йти до Гаю, що було доказом, що табір Ізраїля був очищений і Його завітуючі люди були готові до війни. Сьогодні дано приказ, та не лише кільком тисячам ставатися до війни, але "усім здібним до війни", щоб готовилися до битви. Подібно і тепер, як це зазначено в тексті на рік 1937, при-

каз був даний усьому останку і таборові: "Уставайте, виступимо в похід проти нього!" (Авдія 1) Ця частина драми записана в книзі Йозуя у восьмій голові є ще іншим образом того, що Бог переведе в Армагедоні і зараз перед битвою великого дня Бога Всемогучого. Це ще один образ Армагедону, що різниться від того що був зроблений в Ерихоні. Йозуя там відграв частину яка представляла Ісуса Христа, який розпоряджує військами Єгови сил. Та частина воєнних сил, що була захована в облозі проти Гаю, представляла невидимі Господні сили, котрі то сили виконувати муть дійсну роботу вбивання. Коли так зроблено облогу, інша частина ізраїльтянів стала перед містом Гаєм і заохочувала ворога до нападу, і цим представляла тих, що одважно виконували роботу свідочства зараз перед Армагедоном і стягала на себе атак ворога. Слідуюча частина восьмої голови книги Ісуса Навина відкриває Божий замір, щоб знищити усіх тих, що противляться Йому і цілком осунути зневаги, які Диявол стягнув на Його ймення, і та драма показує яким средством Він доконає своїх замірів.

* Перед виходом у похід проти Гаю, Єгова дав Йозефові запевнення який наслідок буде з його нападу на місто ворога: "І зроби з Гаєм і з царем його, як учинив еси з Ерихоном і з царем його; однакже, скільки знайдете лупу там і скотини, заберете собі. Заляжете ж засадою на місто його ззаду." — Ісуса Нав. 8: 2.

Що та сама судья мала власти на Гай яка впала на Ерихон, то це показує, що це було образом на Армагедон. Ерихон будучи першим містом канаанським, що було заатаковане й зруйноване, було першоплодом землі для Господа, і тому вся здобич мала бути цілком знищена. Гай, будучи другим заатакованим містом в Канаан, здобич його не мала бути знищена, бо вона не була виключно посвячена Єгови; і це показано в тексті: "Однакже, скільки знайдете лупу там і скотини, заберете собі." Приготовляючися до нападу на Гай, Бог сказав до Йозуя: "Заляжете ж засадою на місто його ззаду." Засідка — це воєнний вираз і значить, що військо є заховане десь щоб несподівано напасти на ворога. Ця засідка була перша, що її Єгова приготував. Це показує, що особи які виконують роботу вбивання в Армагедоні є заховані або невидимі для організації Сатани на землі, тому що ворог не вірує що Бог записав у своєму Слові. Це далі показує, що Божі свідки можуть прилюдно і часто заявляти про Божий замір, взглядом Його ворогів, але в їх свідочстві не будуть вірувати безбожники. Сили Господні є так розложені в битві Армагедон, що коли битва зачнетися, тоді усі дороги утечі будуть заперті й ніхто не втіче.

Гай знаходився на північ і на захід від Ерихону. Ще далі на захід і децю на північ від Гаю, знаходився Бетель. На північному боці від Гаю знаходилася долина, а на схід від неї знахо-

(Прод. на стр. 114)